Sjælland som en Fæstning. Han udtalte blandt Andet, at der ikke kunde være Tale om at afværge en Landgang med 9 Bataillioner, og han kom længere hen i Talens Løb til at udvikle det Urimelige — som han udtrykte sig — i, at man ikke vilde have en Fæstning, hvor man kunde faae Tid til at mobilisere. Jeg kan tænke mig, at han stadig gik ud fra en Overrumpling, men isaafald vil jeg sige, at der ogsaa er ringe Sandsynlighed for, at man vil kunne faae Tid til at mobilisere Infanteriet og Artilleriet her i Hovedstaden, idet der da ikke vil være stor Rimelighed for, at man kan faae Mandskabet indkaldt. Man vil da ligesaalidt kunne faae de Bataillioner overførte til Sjælland, som efter Flertallets Forslag ville komme til at ligge paa Fyen. Den megen Tale om de 9 Bataillioner kan altsaa kun finde Anvendelse paa de Tilfælde, hvor der er Tale om en Overrumpling, men i saa Tilfælde forekommer det mig, at man er ligesaalidt betrygget ved en Fæstning ved Kjøbenhavn, som man er ved at betragte hele Sjælland som en Fæstning. — Det ærede Medlem sagde endvidere, at det overraskede ham, at man, medens man fremkom med Forslag til Fæstninger i Jylland, lod Flaadestationen ved Kjøbenhavn ligge helt aaben; men denne Sætning kan jeg ikke erkjende for at være rigtig, thi dersom det var Tilfældet, maatte de Penge, man nu flere Aar i Træk har udgivet til Kjøbenhavns Søforsvar, være fuldstændig spildte. (Holstein-Holsteinborg: Ja!). Det ærede Medlem siger Ja, men jeg haaber da ogsaa at skulle faae det ærede Medlem til at tiltræde de Anskuelser, jeg senere vil komme til at fremsætte til Begrundelse af, hvorfor jeg og Flere med mig ikke have turdet gaa med til at foreslaa det Fort, hvorpaa der fra sagkyndig Side synes at blive lagt allermest Vægt. Jeg fastholder imidlertid indtil videre, at man kan ikke betragte Flaadestationen her ved Kjøbenhavn som fuldstændig aaben. Nu sagde vel den høitærede Minister, — det skal jeg strax bemærke — at der er den Forskjel paa et flydende Fort og et fast Batteri, at man altid har det faste Batteri, medens man ikke altid har det flydende Fort. Jeg vil dertil svare, at man maaske først vil have det faste Batteri om 8 Aar. Det vil vistnok være det Allertidligste, man vil kunne faae det faste Batteri, men hvad man ikke er sikker paa om 8 Aar, det er, at det faste Batteri da vil have en saadan Styrke, at det virkelig svarer til sin Hensigt. Der er endnu ikke en eneste af de Sagkyndige, som er staaet frem og med Freidighed har paastaaet, at man, naar Batteriet var færdigt, kunde være sikker paa, at man havde et Batteri, som vilde være i Stand til at modstaa de Kugler og det Skyts, som til den Tid maatte findes, idet Skytset da maaske vil være endog langt stærkere udviklet, end det nu er, ligesom heller Ingen af de Herrer har udtalt sig om, hvorledes Batteriet vil kunne staa sig overfor aktive Torpedos eller Miner. Det forekommer mig virkelig, at man med god Grund kan have lidt Betænkelighed ved at fortsætte med de faste Batterier, naar man fra saa at sige alle Sider hører anerkjendt, at den største Del af de Penge, som man til Dato har udgivet til de nuværende faste Batterier, ere spildte. Man hører endog, at en forhenværende Krigsminister agter dem saa lidt, at han siger, at vor Flaade ligger fuldstændig aaben. — Jeg kan heller ikke indrømme Rigtigheden af den høitærede Ministers Udtalelser, naar han ogsaa lagde saa stor Vægt paa de faste Forter og saa liden Vægt paa de bevægelige. Disse have nemlig to Egenskaber, thi foruden det, at der er Kanoner paa dem, have de tillige den Egenskab at være Minestationer, og jeg tror ikke, at Nogen har turdet udtale en virkelig Fordømmelsesdom over Minerne eller Torpedoerne. Man har kun yttret Tvivl, idet man har sagt, at det er noget Nyt, men det forekommer mig, at nogle af de Argumenter, som fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), netop talte imod, hvad han vilde forsvare. Han sagde nemlig: Torpedoerne have viist, at de kunne faae Folk til at gaa i Vandet, men det var ikke Fjender, hvortil blev bemærket af den ærede Ordfører, at de ialtfald havde udvirket, at Fjenden havde været bange for at komme. Naar Torpedoerne kunne udvirke saa Meget, at Fjenden ialtfald kan blive ikke lidet varsom med at komme, tror jeg, at allerede dette ikke er noget Ubetydeligt. Hvorledes jeg end ser paa Sagen, er der een Ting, som stadig staar klar for mig, og det er den, at hvor megen Vægt vi end lægge paa Udviklingen af vort Forsvar, vil Følgen dog blive den, at vi ikke kunne udvide vor Flaade paa en saadan Maade, at der — dersom vi ikke kunne faae Hjælp ad anden Vei — kan blive endog nogen Sandsynlighed for, at et Angreb fra en af de større Magters Side kan faae et heldigt Udfald for os. Derfor er det, jeg har tænkt mig, at Torpedoer vilde være et virksomt Middel til Hjælp for Flaaden. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds udtalte tillige, at man ikke havde nogen Erfaring for, hvorledes disse flydende Forter vilde komme til at ligge, naar de skulde ligge paa meget dybt Vand, men det Samme er jo akkurat Tilfældet med de faste Forter (Ankjær: Nei!). Det ærede Medlem siger Nei, og jeg haaber da, at han ifølge sin militære Stilling vil give os klare Beviser for, at hvad jeg her siger ikke er rigtigt; men inden han gjør dette, tillader jeg mig at fastholde min Mening, og jeg er endog noget dristig med Hensyn hertil, thi jeg tvivler paa, at det ærede Medlem er istand til at kunne fremkomme med saadanne Beviser, at man kan have en endog nogenlunde sandsynlig Grund til at antage, at dette Fort kan bestaa sin Prøve, naar det er færdigt. I det, der har været forelagt Udvalget, har der ialtfald ikke været Noget, hvoraf